

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.624 van 28 november 2013
in de zaak A. 206.612/VII-38.667.**

In zake : Luc JACOPS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkomen de partij :
 de BVBA TUIN- EN HOBBYCENTER HENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Eva Pauwels
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 juli 2012 waarbij de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 16 april 2007, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Tuin- en Hobbycenter Hens voor het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter, gelegen aan de Katerstraat 112 te Nijlen, slechts gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 26 november 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 oktober 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Vandensande, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor verzoeker, bestuurssecretaris Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Eva Pauwels, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert aan de Katerstraat 112 in Nijlen een tuin- en hobbycentrum. Verzoeker is omwonende van de inrichting.

3.2. Op 4 januari 2007 dient de tussenkomende partij een aanvraag in strekkende tot het hernieuwen en veranderen van de milieuvergunning voor haar inrichting.

3.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen verleent op 16 april 2007 de gevraagde vergunning, behoudens wat betreft het onderdeel dat betrekking heeft op het houden van uitheemse diersoorten. Er wordt tevens akte genomen van een aantal klasse 3-inrichtingen.

3.4. Tegen deze beslissing wordt bestuurlijk beroep ingesteld, onder andere door verzoeker.

3.5. Met een besluit van 11 oktober 2007 bevestigt de deputatie van de provincie Antwerpen grotendeels het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen.

3.6. Verzoeker stelt tegen dit deputatiebesluit een annulatieberoep in. Met het arrest nr. 199.354 van 7 januari 2010 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit, in essentie omdat de verleende milieuvergunning juridische grondslag vond in het inmiddels vernietigde Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Katerstraat".

3.7. Ingevolge voormeld arrest wordt de beroepsprocedure tegen de in eerste aanleg genomen beslissing van 16 april 2007 hernomen. Bij besluit van 29 april 2010 verklaart de deputatie van de provincie Antwerpen de bestuurlijke beroepen deels gegrond.

3.8. Verzoeker vecht vervolgens het besluit van 29 april 2010 aan bij de Raad van State. Het arrest nr. 217.828 van 9 februari 2012 vernietigt die beslissing.

3.9. De administratieve beroepsprocedure wordt andermaal hernomen.

3.10. Op 12 juli 2012 verklaart de deputatie van de provincie Antwerpen de beroepen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 16 april 2007 deels gegrond. De vergunning wordt gedeeltelijk verleend voor een termijn verstrijkend op 16 april 2027.

Dit is de thans bestreden beslissing. De voor de beoordeling van de zaak relevante motieven luiden als volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Mechelen (KB van 5 augustus 1976) waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: agrarisch gebied;

Overwegende dat, ter aanvulling van de adviezen van ARE en PMVC, i.v.m. de afwijking van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het volgende dient te worden opgemerkt:

De afwijking van de gewestplanbestemming kan volgens de Vlaamse Codex mits voldaan is beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is hoofdzakelijk vergund;

Overwegende dat de beroepers stellen dat het bedrijf gelinkt is met een vervoer- en containerbedrijf, waardoor het bedrijf een op- en overslag bedrijf is en geen agrarisch bedrijf dat thuis hoort in zone voor milieubelastende industrie; dat ter zake wordt opgemerkt dat sinds enkele jaren het transportbedrijf is verplaatst naar een terrein gelegen te Massenhoven; dat het vervoer- en containerbedrijf niets met het tuin- en hobbycenter heeft te maken; dat de bewegingen van vrachtwagens in de Katerstraat enkel te maken hebben met het lossen van goederen voor het tuin- en hobbycenter; dat voor de eerste voorwaarde wordt verder verwezen naar het horen van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar in de zitting van de PMVC; dat het cliënteel

voornamelijk bestaat uit inwoners van de gemeente Nijlen; dat het bedrijf perfect inpasbaar is en de activiteiten als lokaal-dynamisch kunnen worden beschouwd; dat er wordt opgemerkt dat de Raad van State uitdrukkelijk niet op grond van deze eerste voorwaarde, die ze ook heeft onderzocht, heeft vernietigd maar enkel op grond van de tweede, met name het hoofdzakelijk vergund zijn;

Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde de Raad van State het besluit van de deputatie vernietigde omdat de conclusie dat de inrichting hoofdzakelijk vergund is niet gebaseerd zou zijn op een gedegen onderzoek naar de werkelijke stedenbouwkundige toestand; dat wordt opgemerkt dat het advies van RWO (aangaande de vraag of de inrichting als hoofdzakelijk vergund kan worden beschouwd) in termijnverlenging niet werd ontvangen; dat in termijnverlenging de exploitant wel een plannetje met de rechtstoestand van de gebouwen bezorgde; dat hieruit blijkt dat slechts een deel van de winkelruimte stedenbouwkundig vergund is;

Overwegende dat de PMVC terecht voorstelt de rubrieken te vergunnen die in overeenstemming zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, rekening houdend met het stedenbouwkundig vergunde deel van de winkel; dat dit inhoudt dat enkel volgende activiteiten vergund kunnen worden:

- het lozen van huishoudelijk afvalwater via septische put in de openbare riolering (3.2.2°a);
- het lozen van 1,07 m³/u bedrijfsafvalwater in de riolering van de Katerstraat (3.4.1.a);
- stallen van max. 25 bedrijfsvoertuigen, andere dan personenwagens (15.1.1);
- opslagplaatsen voor max. 10.000 l gassen in verplaatsbare recipiënten (16.7.2);
- opslagplaatsen voor hout bestaande uit 251 ton tuinhout (hekken, afsluitingen, aanmaakhout) en 25 ton retourpaletten in open lucht (19.6.2°b);
- de opslag van 200 ton kunstmeststoffen in zakken (28.1.f.2);
- 4 branders met een totaal warmtevermogen van 162,8 kW (43.1.1.b);

;dat ook de opslag van dierlijke mest is toegestaan in agrarisch gebied; dat tijdens de zitting van 15 mei 2012 echter reeds werd gesteld dat de aangevraagde opslag niet ingedeeld is in rubriek 28.2.c.2.; dat deze dan ook reeds geschrapt werd uit het voorwerp van de aanvraag; dat de overige activiteiten, waaronder ook rubriek 45.4.e.1, dienen geweigerd te worden; dat in het besluit een bijzondere voorwaarde opgenomen is m.b.t. stopzetting van activiteiten buiten BPA; dat gezien het BPA is vernietigd deze bijzondere voorwaarde niet langer relevant is en derhalve kan worden geschrapt;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie/verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften in de mate van het hierboven vermelde".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De tussenkommende partij werpt op dat verzoeker geen rechtstreeks, zeker, actueel en persoonlijk belang heeft bij de gevorderde nietigverklaring. Er zou immers geen rechtstreeks causaal verband bestaan tussen de beweerde hinder en de bestreden beslissing en het enkele feit van de nabije ligging van de woning van verzoeker zou niet voldoende zijn om het belang te staven. De aangehaalde hinder en nadelen hebben, zo stelt de tussenkommende partij, niets te maken met de concrete exploitatie en locatie waarop deze procedure betrekking heeft, aangezien het vervoerbedrijf dat in het verleden hinder met zich mee bracht, niet meer op deze plaats wordt geëxploiteerd. Voorts wijst de tussenkommende partij erop dat de vergunde rubrieken geen verkeers- en geluidshinder veroorzaken en dat de louter hypothetische stelling omtrent de toename van de verkeersdruk niet geloofwaardig is. Verzoeker zou ook geen voldoende concrete gegevens aanhalen die toelaten te besluiten tot een onaanvaardbare geluids- of verkeershinder, temeer omdat bevoegde ambtenaren van de dienst milieuvergunningen hebben vastgesteld dat er geen sprake is van dergelijke hinder. De tussenkommende partij wijst er voorts op dat zodra het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan zal zijn goedgekeurd, er hoe dan ook geen beletsel meer zal zijn om de exploitatie verder te zetten op deze locatie. Ten slotte stelt zij dat verzoeker geen concreet voordeel haalt uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing. Het beoogde voordeel zou enkel voortvloeien uit het eventueel gegrond horen verklaren van het beroep/enig middel en niet uit de vernietiging van de bestreden beslissing zelf. Het werkelijke doel van de vordering is volgens de tussenkommende partij "het zien verdwijnen" van de winkel.

5. In zijn memorie van wederantwoord repliceert verzoeker dat zijn perceel wel degelijk in de onmiddellijke omgeving van het betrokken bedrijf gelegen is en dat hierdoor minstens een vermoeden geldt dat hij getuigt van het vereiste belang.

6. De tussenkomenende partij benadrukt in haar laatste memorie dat het voorwerp van de bestreden vergunning niet slaat op de uitbreiding en verbouwing van de inrichting, maar enkel betrekking heeft op twee rubrieken van klasse 2 met daarnaast louter meldingsplichtige activiteiten.

Beoordeling

7. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kunnen de annulatieberoepen voor de afdeling bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Om zijn belang aan te tonen bij de nietigverklaring van de vergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, moet degene die opkomt tegen die vergunning minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie. Opdat van een voldoende belang sprake zou zijn, moet echter niet worden aangetoond dat die hinder onaanvaardbaar is.

De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonende en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekende partij hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

Te dezen blijkt uit de gegevens van de zaak dat de woning van verzoeker zich in de onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting situeert. Rekening houdend met de beperkte afstand tot de inrichting, kan niet met absolute zekerheid worden uitgesloten dat verzoeker hinder van de exploitatie zal

ondervinden.

De stelling van de tussenkomende partij dat de beoordeling van het belang moet gebeuren in het licht van de specifieke hinder die teweeggebracht kan worden door elk van de in het bestreden besluit vermelde indelingsrubrieken van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), gaat niet op. Immers moet de gehele inrichting - te dezen een veeleer grootschalige handelsactiviteit - in aanmerking worden genomen met alle hinder die er onlosmakelijk mee verbonden is of er zijn wezenlijke oorzaak in vindt.

Het is niet omdat de woonomgeving van verzoeker niet vrij is van bepaalde vormen van hinder dat hem het recht moet worden ontzegd om op te komen tegen de milieuvergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting. Het feit dat de inrichting reeds aanwezig is en geëxploiteerd wordt, verandert niets aan het vergunningsplichtig karakter van de inrichting die het voorwerp is van de bestreden beslissing. Het beweerd nastreven van een "zien verdwijnen van de winkel" staat er niet aan in de weg dat verzoeker op rechtmatige wijze de ter beschikking staande rechtsmiddelen aanwendt om de voorgenomen exploitatie te verhinderen.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

8. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat ingevolge de vernietiging bij arrest nr. 197.883 van 17 november 2009 van het BPA "Katerstraat", moet worden teruggegrepen naar de bestemming agrarisch gebied volgens de bepalingen van het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976.

Vervolgens betoogt hij dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze de redenen doet kennen waarom aan de voorwaarden van artikel 5.6.7 VCRO is voldaan. Hij stelt dat uit de bestreden beslissing niet kan worden opgemaakt hoe de verdere exploitatie, wijziging en uitbreiding van de activiteiten van het kwestieuze tuin- en hobbycenter in een agrarisch gebied verenigbaar is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De motivering betreffende het voldaan zijn aan de eerste voorwaarde van voormelde bepaling voldoet volgens hem niet om de volgende redenen :

- het bezwaarschrift was gericht tegen de geluidsoverlast veroorzaakt door zware transporten van het tuin- en hobbycenter; door te stellen dat "de bewegingen van vrachtwagens in de Katerstraat enkel te maken hebben met het lossen van goederen voor het tuin- en hobbycenter" beantwoordt de verwerende partij het ingeroepen bezwaar niet; de hinder, zelfs al is die inherent aan de bedrijfsvoering, is volgens verzoeker niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening;
- de uiteenzetting van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar tijdens de hoorzitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (hierna : PMVC), waarop de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het bestreden besluit in belangrijke mate steunt, kan niet als een afdoende gemotiveerd advies worden beschouwd;
- de bestreden beslissing gaat er ten onrechte van uit dat de vernietiging door de Raad van State van de voorheen verleende milieuvergunning niet gebaseerd was op het niet-ervuld zijn van de eerste voorwaarde van artikel 5.6.7 VCRO;
- de motieven waarin gesteld wordt dat "het cliënteel voornamelijk bestaat uit inwoners van de gemeente Nijlen", "het bedrijf perfect inpasbaar is en de

activiteiten als lokaal-dynamisch kunnen worden beschouwd", zijn algemene en vage stijlformules, waarbij het niet duidelijk is op grond van welke gegevens de verwerende partij tot die beoordeling is gekomen.

Wat betreft de tweede voorwaarde - het hoofdzakelijk vergund zijn - wijst verzoeker op de volgende motiveringsgebreken :

- er werd termijnverlenging toegestaan om het advies van het departement Ruimtelijke Ordening (RWO) te verkrijgen met de uitdrukkelijke vraag na te gaan of de inrichting als hoofdzakelijk vergund te beschouwen is; er werd evenwel geen advies ontvangen; ten onrechte wordt beslist om de milieuvergunning toe te kennen, waarbij het hoofdzakelijk vergund zijn uitsluitend steunt op een plannetje dat de exploitant aan de deputatie zou hebben bezorgd;
- de bestreden beslissing wordt integraal gestoeld op het advies van de PMVC; de enige eigen motivering van de deputatie beperkt zich tot de stelling dat "de exploitatie/verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften in de mate van het hierboven vermelde"; uit de gegevens van het administratief dossier en het advies van de PMVC blijkt echter dat slechts een deel van de winkelruimte stedenbouwkundig vergund is zodat bezwaarlijk kan worden gesteld dat de inrichting hoofdzakelijk vergund is;
- de bestreden beslissing omvat geen precieze feitelijke gegevens waaruit blijkt dat de vergunde activiteiten betrekking hebben op de vergunde winkel en loods bij een landbouwonderneming en niet op de overige constructies die op een onvergunde wijze - want op basis van het vernietigde BPA - werden opgericht; bovendien is het volgens verzoeker weinig aannemelijk dat deze activiteiten verenigbaar zijn met de bestemming agrarisch gebied; hij haalt daarbij aan dat detailhandel en de opslag van 10.000 liter gassen in verplaatsbare recipiënten met het oog op het verkopen van kachels niet in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, het niet duidelijk is of de toegestane eenheid voor het lozen van afvalwater overeenstemt met het vergunde deel of met het gehele complex, en de huidige opslagplaatsen voor onder meer hout op onvergunde wijze werden opgericht.

Tot slot stelt verzoeker dat het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar lijkt aan te geven dat de huidige activiteiten niet in overeenstemming zijn met het oorspronkelijke en thans van kracht zijnde gewestplan. Zo stelt de PMVC dat deze ambtenaar aangeeft "dat deze exploitatie binnen de contouren van het in opmaak zijnde RUP Kern Nijlen ligt".

Door haar oordeel omtrent de verenigbaarheid van de verdere exploitatie en de uitbreiding en wijziging van het tuin- en hobbycenter en het hoofdzakelijk vergund zijn van de inrichting niet te steunen op een eigen grondig onderzoek, maar op een onvoldoende gemotiveerd advies van respectievelijk de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en de PMVC, is volgens verzoeker ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

9. De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing terecht stelt dat de Raad van State in zijn arrest nr. 217.828 van 9 februari 2012 weliswaar de eerste voorwaarde heeft onderzocht, echter niet op grond daarvan tot de vernietiging is overgegaan, maar wel op grond van het feit dat de exploitatie niet hoofdzakelijk vergund was. Zij stelt dat zij zich, voor de motivering van het vervuld zijn van de eerste voorwaarde, mag laten leiden door de gegeven adviezen wanneer zij vaststelt dat deze adviezen op een grondige, objectieve en functiegerichte wijze werden opgesteld. Volgens de verwerende partij is het advies van de afdeling Milieuvergunningen ter zake duidelijk en mag de vergunningverlener dit advies verheffen tot het zijne en ervan uitgaan dat de adviesinstanties voldoende deskundigheid bezitten.

Wat de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7 VCRO betreft, wijst de verwerende partij erop dat voor een gedeelte van de inrichting een geldige bouwvergunning bestaat van 19 april 1989, dat zij zich heeft gebaseerd op het plan dat de tussenkomen partij heeft voorgelegd en dat de ongeldigheid van dat plan niet wordt bewezen. Zij benadrukt dat de activiteiten die niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften niet werden vergund.

10. De tussenkommende partij zet in essentie uiteen dat de verwerende partij "finaal eigenlijk niet beslist heeft op grond van artikel 5.6.7 VCRO doch de vergunning heeft verleend enkel voor die rubrieken die in overeenstemming zijn met het bestemmingsvoorschrift agrarisch gebied, rekening houdende met het stedenbouwkundig vergunde deel van de winkel".

Aangaande het vervuld zijn van de eerste voorwaarde van artikel 5.6.7 VCRO stelt zij dat verzoeker enkel gewezen heeft op geluidshinder afkomstig van het vervoer- en containerbedrijf, terwijl de bestreden beslissing daarop geen betrekking heeft. Volgens de tussenkommende partij betreft de beperkte vergunning voornamelijk klasse 3-inrichtingen, waarvoor in principe slechts een aktenaam vereist is. Voorts ontkent zij dat er sprake is van een uitbreiding van de activiteiten. De tussenkommende partij beklemtoont dat de vergunde rubrieken verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening.

Met betrekking tot de tweede voorwaarde maakt de tussenkommende partij een onderscheid tussen het begrip "hoofdzakelijk vergund" bij de beoordeling van een aanvraag tot verbouwing of uitbreiding van zonevreemde constructies en bij de toepassing van artikel 5.6.7 VCRO. In dit laatste geval gaat het niet om "het bedrijf en zijn constructies in hun geheel", maar om specifiek ingedeelde handelingen of activiteiten (Vlarem I-rubrieken). Te dezen zouden met het bestreden besluit enkel rubrieken vergund worden "die zich in vergunde onderdelen van het gehele bedrijf bevinden" en aldus zouden deze "specifieke rubrieken/inrichtingen (...) sowieso hoofdzakelijk vergund (zijn)".

11. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat niet kan worden betwist dat de deputatie haar beslissing heeft gesteund op artikel 5.6.7 VCRO. Hij benadrukt voorts dat de verwerende partij zich niet kan beroepen op het plan dat werd ingediend door de tussenkommende partij om de verenigbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening te verantwoorden. Uit dit plan zou immers niet kunnen worden afgeleid dat de activiteiten waarvoor een vergunning wordt verleend ook ipso facto in

overeenstemming zijn met het vergunde deel van de inrichting, of dat die activiteiten verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening. Verzoeker betwist tot slot de interpretatie van de tussenkommende partij van het begrip "hoofdzakelijk vergund". Volgens verzoeker is er maar één interpretatie mogelijk, namelijk dat de inrichting, dit is het ganse tuin- en hobbycenter, hoofdzakelijk vergund moet zijn.

12. In haar laatste memorie doet de tussenkommende partij nog gelden dat niet zonder meer besloten kan worden dat de vergunde rubrieken niet verenigbaar zijn met het bestemmingsvoorschrift agrarisch gebied.

Beoordeling

13. Artikel 5.6.7, § 1, VCRO bepaalt het volgende :

"Een milieuvergunningsaanvraag kan gunstig geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden :

1°de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2°de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.

(...)"

Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de vergunningsaanvraag getoetst werd aan de voorwaarden die artikel 5.6.7 VCRO oplegt opdat een milieuvergunning in afwijking van een stedenbouwkundig voorschrift verleend kan worden.

Met betrekking tot de voorwaarde dat de inrichting hoofdzakelijk vergund moet zijn, wordt in het bestreden besluit gesteld dat uit een "plannetje met de rechtstoestand van de gebouwen", neergelegd door de exploitant, blijkt dat "slechts een deel van de winkelruimte stedenbouwkundig vergund is". Vervolgens heeft de verwerende partij beslist "de rubrieken te vergunnen die in overeenstemming zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, rekening houdend met het stedenbouwkundig vergunde deel van de winkel".

14. De vergunbaarheid op grond van artikel 5.6.7, § 1, VCRO slaat op de inrichting, niet op de samenstellende milieuvergunningsplichtige onderdelen ervan.

Bij de stedenbouwkundige toetsing van een milieuvergunningsaanvraag dient in principe uitgegaan te worden van de volledige inrichting die in de regel bestaat uit onlosmakelijke onderdelen. In voorliggende zaak valt niet in te zien hoe enkel voor het gedeelte van de winkelruimte dat stedenbouwkundig vergund is, een milieuvergunning verleend kan worden. Die ruimte vormt in werkelijkheid immers één ondeelbaar geheel.

15. Aangezien in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de bestaande winkelruimte - dit is voor de normale bedrijfsvoering van dit bedrijfstype een noodzakelijke constructie zoals bedoeld in artikel 4.1.1, 7°, VCRO - slechts gedeeltelijk werd vergund, is minstens niet voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7, § 1, VCRO.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 juli 2012 waarbij de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Nijlen van 16 april 2007, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Tuin- en Hobbycenter Hens voor het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter, gelegen aan de Katerstraat 112 te Nijlen, slechts gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig november tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin